

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

§. II. De Argumento: de phrasi: & de partitione totius Apocalypseos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

S. II.

De Argumento : de phrasi: & de partitione totius
Apocalypseos.

1. **A** Pocalypsin, ut inter Scripturas Canonicas Novi Testamenti, rectè describeris Prophetiam Ecclesiasticam.

Prophe- *Argumentum* ejus est, tempora præ-
tat de nuntiare militantis Ecclesiæ, id est, pe-
periculis ricula ei præostendere, spiritualia præ-
Eccle- sertim, & persecutiones spirituales ab
sæ, & de exordio prædicationis Evangelicæ, us-
præmio que in finem mundi & statum Beati-
Beatitu- tudinis in quo triumphet. Ita de Apo-
dinis. calypsi sensit magnus Doctor Augu-
stinus lib. 20. de Civ. c. 8. *per totum hoc*

tempus, inquit, quod Liber iste comple-
bitur, à primo scilicet adventu Christi,
usque in sæculi finem. Non igitur ma-
teria Libri Apocalypseos sola, etsi est de
præcipuis, illud breve tempus quod est
Antichristi: sed in tota Apocalypsi
continetur totus status ac tempus Ec-
clesiæ; inde à Christo usque ad Judi-
cium, in quo transitus fiet ad statum
æternitatis aut Beatæ, aut reprobæ.

Tota,
inde à
primis
Capiti-
bus, est
Prophe-
tia.

Quomodo autem statim ab exor-
dio Libri omnia sint Prophetica, de-
clarabitur postea: & consentit id quod
in frontispicio legitur positum divini-
tus v. 1. DEDIT ILLI DEUS PA-
LAM FACERE SERVIS SUIIS
QUÆ OPORTET FIERI CITO.
Unde & S. Hieronymus meminit fu-
tutorum; lib. 1. contra Jovin. cap. 9.

scripsit Apocalypsin, ait, infinita futuro-
rum mysteria continentem.

Quòd si Joannes ab initio Eccle-
siæ & de sua coràm ætate aliquid ad-
ducat, id ipsum eatenus est propheti-
cum, quòd intelligatur habere suos
progressus & augmentum per reliqua
sæcula: quo sensu dicitur cap. 1. v. 19.
QUÆ SUNT ET QUÆ OPOR-
TET FIERI POST HÆC. Quem-
admodum est e. c. mysterium Equo-
rum illorum de quibus cap. 6. in quo
contra Equum album, rufus & niger,
tum & pallidus intelliguntur per sua
intervalla invalescere, furere denuò,
nec penitus desinere usque ad ultimum
tempus mundi.

2. *Phrasis* seu stylus scriptionis A-
pocalypsicæ est Hieroglyphicus rerum
futurarum; pellucens in signis
idoneis, arduis, & ad vivum præsigni-
ficantibus. Cùm enim omnes Prophe-
tas maximè deceat locutio allegorica,
ut dicit S. Chrylostomus hom. 10. in
Matth. laudans Isaiam qui *hac ipsa, in-*
quit, per allegoricam significaverit figu-
ram, quod certè genus loquendi maximè
Prophetas decet: tùm verò si talis sit al-
legoria, quæ per hieroglyphica rerum
repræsentet eas ob oculos (subob-
scure quidem, quod est Prophetarum
& mysteriographorum: etenim qui

Stylus
altissimè
Prophe-
ticus.

A 2

legit,

legit, intelligat) is est modus proponendi, qui & antequam res percipiatur, totum excuscat animum ad attentionem: & in percipiendo facit ex auditore spectatorem: & rem perceptam imprimis tenacius memoriae. Estque sublimissimus stylus prophetandi res arcanas, quæ dno simul præconia, & arcanum & sublime, huic descriptioni tribuit S. Dionysius Areop. l. de Eccl. Hierarch. cap. 3. dum eam vocat *arcanam & mysticam omnino Visionem dilecti Discipuli, divinamque Domini Jesu & altissimam Theologiam.*

Hæc methodus scribendi Prophetiam, postulat 1. Lectorem modestum, & ut S. Augustinus solet appellare mitem, ac donum in eo requirit Pietatis: qui assentiatur & laudet ea quæ intelligit æquè, atque ea quæ non intelligit, multò potius quam Socrates Philosophus, ut de illo narrat Aristoteles, factitabat in legendo libro Heracliti, cui cognomen *σχοραυός*, id est obscurus: *lando* (inquirebat) *quæ intelligo, laudo etiam quæ non intelligo.* Poscit deinde Lectorem navum ac virum desideriorum, qui adhibeat sedulam disquisitionem verborum & interpretando flagitationem divini auxilii non sanè sine suo labore ac relectione identidem eorum, quæ non statim intelliguntur. Quod nonnunquam etiam de hac nostra explicatione volumus intelligi: si quando brevitatis in scribendo, cui studebimus, officiet lumini claritatis, & postulat in Lectore lumen ingenii quo adjuvetur, & moram quæ compeset.

3. Partiendo Apocalypsin secundum ordinem quem Joannes servavit in scribendo; dividi debet in duas partes, quarum utralibet constet Capitibus undecim. Et quoniam S. Joannes postquam dixit se fuisse in spiritu cap. I. v. 10. identidem utitur vocabulo VIDI, non immeritò distingui utraque potest in Visiones Propheticas, quarum duæ præcedunt aperturam illius divini Libri (de quo cap. 5.) declarationi divinæ Præscientiæ de temporibus Ecclesiæ. Harum prima est, in Cap. 1. illustris apparitio Christi & dictatio Epistolarum per duo sequentia Capita: altera, in Cap. 4. & 5. sessio in Throno, cum Libro qui datur Agno aperiendus. Reliquæ comitantur refectionem ipsam, ordine per septem Sigilla; quorum singulis detegitur pars Libri: juxta quem numerum Sigillorum etiam series Visorum in divino Libro rectè dicitur esse septem Visionum, quarum aliæ breviores, aliæ longiores. nam brevitatem quatuor primarum videri possunt supplere duæ illæ præcæiales quæ ad illum aperiendum videndumque disponunt & referuntur. Demum illo Dei Libro sic viso per partes, ac toto devorato, finitur Pars I. Apocalypseos, simul cum sono Tubæ septimæ quæ est ad Judicium.

Similiter quòd etiam Altera pars Apocalypseos subdividi possit in suas Visiones, dicitur, Deo favente, initio secundæ Partis.

* * *

Dividitur in 2. Partes: quarum singulæ in Visiones.